KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 2.3.2006
KOM(2006) 82 wersja ostateczna

2006/23 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. Kontekst wniosku

- **Podstawa i cele wniosku**

Konwencja ONZ przeciwko korupcji została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w Nowym Jorku w dniu 15 września 2005 r. Celem niniejszego wniosku jest uzyskanie zgody Rady na zawarcie konwencji.

- **Kontekst ogólny**

1. INFORMACJE OGÓLNE

Zgromadzenie Ogólne ONZ w swojej rezolucji 55/61 z dnia 4 grudnia 2000 r. uznało potrzebę utworzenia skutecznego międzynarodowego instrumentu prawnego przeciwko korupcji, niezależnego od Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko mi ędzynarodowej przestępczości zorganizowanej, i podjęło decyzję o powołaniu komitetu *ad hoc* odpowiedzialnego za przeprowadzenie negocjacji w sprawie takiego instrumentu. Pierwsze formalne posiedzenie komitetu *ad hoc* miało miejsce w Wiedniu w dniach 21 stycznia - 1 lutego 2002 r.

Komisja przedstawiła Radzie zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej Komisję do przeprowadzenia negocjacji w zakresie wszystkich elementów projektu konwencji przeciwko korupcji, które wchodzą w zakres kompetencji Komisji. W odpowiedzi Rada upoważniła Komisję do przeprowadzenia negocjacji w sprawie projektu przedmiotowej konwencji.

Komisja czynnie uczestniczyła w negocjacjach ONZ w Wiedniu, ściśle współpracując z państwami członkowskimi UE oraz krajami G8 spoza Unii. Negocjacje w sprawie konwencji zakończyły się w październiku 2003 r. Tekst konwencji ONZ przeciwko korupcji został przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne ONZ podczas 58. sesji w pa ździerniku 2003 r. i przedłożony do podpisu na politycznej konferencji wysokiego szczebla, która odbyła się w Meridzie (Meksyk), w dniach 9-11 grudnia 2003 r.

Konwencję mogą podpisać nie tylko państwa, ale również regionalne organizacje integracji ekonomicznej, takie jak Wspólnota Europejska, tak więc Rada upoważniła Komisję do jej podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej. Konwencja ONZ przeciwko korupcji została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w Nowym Jorku w dniu 15 września 2005 r.

Regionalna organizacja integracji ekonomicznej może ratyfikować przedmiotową konwencję dopiero wówczas, kiedy uczyni to co najmniej jedno z jej państw cz łonkowskich. Z 25 państw członkowskich UE Węgry (w dniu 19 kwietnia 2005 r.), Francja (w dniu 11 lipca 2005 r.), Łotwa (w dniu 4 stycznia 2006 r.) oraz Austria (w dniu 11 stycznia 2006 r.) złożyły już w Sekretariacie Generalnym ONZ dokumenty ratyfikacji Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji. Pozostałe państwa członkowskie są jeszcze w trakcie procesu ratyfikacji.

2. WYNIKI NEGOCJACJI W SPRAWIE KONWENCJI ONZ PRZECIWKO KORUPCJI

Konwencja ONZ przeciwko korupcji zawiera przepisy dotyczące korupcji, które wchodzą w zakres kompetencji Komisji. Przepisy te są zgodne z prawodawstwem Wspólnoty mającym zastosowanie do administracji publicznej Wspólnoty oraz z odpowiednim dorobkiem Wspólnoty. Komisja uważa, że cele wyznaczone przez Radę w dyrektywach dotyczących negocjacji zostały osiągnięte.

a) Konwencja zawiera przepisy, które określają obowiązki związane z organizacją sektora publicznego państw-stron (rozdział II), które z zasady będą podlegać zastosowaniu we Wspólnocie Europejskiej, gdy ta zostanie stroną konwencji (art. 67 ust. 2). Ponadto ponieważ art. 2 lit. a) konwencji definiuje funkcjonariusza publicznego jako „każdą osobę pełniącą obowiązki ustawodawcze, wykonawcze, administracyjne lub sądowe w Państwie-Stronie…", definicja objęłaby również urzędników Wspólnoty Europejskiej po jej przystąpieniu do konwencji.

W przypadku służb cywilnych Wspólnoty większość kwestii poruszanych w rozdziale II

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Konwencja ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej zawiera szereg artykułów odnoszących się do korupcji, jednak mają one węższy zakres niż artykuły konwencji ONZ przeciwko korupcji, gdyż ograniczają się do przestępczości zorganizowanej. Konwencja przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej została zawarta w imieniu WE w dniu 21 maja 2004 r., po przyjęciu odpowiedniej decyzji Rady na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 29 kwietnia 2004 r. (8763/04 z 27 kwietnia 2004 r.).

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii**

Nie dotyczy.

2) Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena skutków

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie wymaga się konsultacji z zainteresowanymi stronami w przypadku wniosku dotycz ącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy międzynarodowej w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

- **Gromadzenie i wykorzystanie ekspertyz**

Ekspertyzy zewnętrzne nie były potrzebne.

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków.

Wniosek dotyczący zawarcia konwencji ONZ przeciwko korupcji jest następstwem decyzji Rady zatwierdzającej jej podpisanie oraz samego jej podpisania w dniu 15 wrze śnia 2005 r.

3) Aspekty prawne wniosku

- **Streszczenie proponowanych działań**

Wniosek stanowi zaproszenie Rady do zawarcia w imieniu WE Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji w następstwie jej podpisania w dniu 15 września 2005 r.

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną niniejszego wniosku można znaleźć w następujących artykułach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską: art. 47 ust. 2, 57 ust. 2, 95, 107 ust. 5, 179, 181a, 190 ust. 5, 195 ust. 4, 199, 207 ust. 3, 218 ust. 2, 223 ostatni akapit, 224 przedostatni akapit, 225a przedostatni akapit, 245 ust. 2, 248 ust. 4 ostatni akapit, 255 ust. 2, 255 ust. 3, 260 ust. 2, 264 akapit drugi, 266 ostatni akapit, 279, 280, 283, w powiązaniu z pierwszym akapitem art. 300 ust. 2 oraz pierwszym akapitem art. 300 ust. 3.

- **Zasada pomocniczości**

Wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Zawarcie konwencji ONZ przeciwko korupcji pozwoli Wspólnocie Europejskiej stać się stroną przedmiotowej umowy międzynarodowej.

Wszelkie obciążenia finansowe i administracyjne wynikające dla Wspólnoty w związku z obowiązkami nakładanymi przez konwencję będą uwzględniać liczne istniejące już środki prewencyjne i wykonawcze celem wzmocnienia ich skuteczności.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: inne.

Inne środki nie byłyby odpowiednie z następujących powodów:

W tym przypadku niedostępna jest żadna inna opcja, ponieważ decyzja Rady jest jedyną właściwą formą instrumentu prawnego dla zawarcia konwencji ONZ.

4) Wpływ na budżet

Instytucje ustanowiły już wszechstronne ramy dla środków antykorupcyjnych. Niemniej jednak nie jest wykluczone, że wymogi wynikające z konwencji w odniesieniu do instytucji WE będą wiązały się z nieznacznymi dodatkowymi wydatkami na cele administracyjne itp.

2006/23 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2, 57 ust. 2, 95, 107 ust. 5, 179, 181a, 190 ust. 5, 195 ust. 4, 199, 207 ust. 3, 218 ust. 2, 223 ostatni akapit, 224 przedostatni akapit, 225a przedostatni akapit, 245 ust. 2, 248 ust. 4 ostatni akapit, 255 ust. 2, 255 ust. 3, 260 ust. 2, 264 akapit drugi, 266 ostatni akapit, 279, 280, 283, w powiązaniu z pierwszym akapitem art. 300 ust. 2 oraz pierwszym akapitem art. 300 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji[1],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przedmiotem negocjacji prowadzonych przez Komisję w imieniu Wspólnoty przy aprobacie Rady były elementy konwencji, które wchodzą w zakres kompetencji Wspólnoty.

(2) Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawie przystąpienia Wspólnoty do przedmiotowej konwencji.

(3) Negocjacje zakończyły się pomyślnie, a akt prawny będący ich wynikiem został podpisany w imieniu Wspólnoty dnia 15 września 2005 r., z zastrzeżeniem możliwości jego zawarcia w późniejszym terminie zgodnie z decyzją Rady przyjętą dnia 10 maja 2005 r.

(4) Niektóre państwa członkowskie już są stroną konwencji, podczas gdy w innych trwa proces jej ratyfikacji.

(5) Spełnione zostały warunki pozwalające Wspólnocie na złożenie dokumentu zatwierdzaj ącego, o którym mowa w art. 67 ust. 3 konwencji.

(6) Konwencję należy zatwierdzić, aby Wspólnota w ramach swoich kompetencji mogła sta ć się jej stroną.

(7) Składając dokument zatwierdzający, Wspólnota składa także deklarację na temat

[1] Dz.U. C […] z […], str. […].
[2] Dz.U. C […] z […], str. […].

zakresu kompetencji Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do spraw regulowanych konwencją, zgodnie z jej art. 67 ust. 3.

(8) Składając dokument zatwierdzający, Wspólnota składa także oświadczenie dotyczące rozstrzygania sporów na mocy art. 66 ust. 2 konwencji,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Wspólnoty.

Tekst konwencji znajduje się w załączniku I.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby umocowanej do złożenia wspólnotowego dokumentu formalnego potwierdzenia, aby w ten sposób uczynić konwencję wiążącą dla Wspólnoty. Dokument formalnego potwierdzenia zawiera deklarację kompetencji zgodnie z art. 67 ust. 3 konwencji, przedstawioną w załączniku II. Zawiera również o świadczenie, przedstawione w załączniku III.

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

[Tekst konwencji]

ZAŁĄCZNIK II
DEKLARACJA KOMISJI NA TEMAT KOMPETENCJI WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W ODNIESIENIU DO SPRAW REGULOWANYCH KONWENCJĄ ONZ PRZECIWKO KORUPCJI

Artykuł 67 ust. 3 Konwencji ONZ przeciwko korupcji stanowi, że wraz z dokumentem ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzającym regionalna organizacja integracji ekonomicznej sk łada deklarację na temat zakresu swoich kompetencji.

(1) Wspólnota podkreśla, że do celów przedmiotowej konwencji termin „państwa-strony" stosuje się do regionalnych organizacji integracji ekonomicznej w zakresie ich kompetencji. W zakresie wyłącznych kompetencji Wspólnoty Europejskiej leży przyj ęcie takich obowiązków w odniesieniu do własnej administracji publicznej w stopniu, w jakim przepisy konwencji dotyczą przepisów prawa wspólnotowego. W związku z tym Wspólnota oświadcza, że na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską ma ona uprawnienia w zakresie następujących obszarów:

- rozwijanie, wdrażanie i utrzymywanie zapobiegawczych polityk i praktyk antykorupcyjnych;

- powoływanie organu lub organów prewencji w zakresie korupcji oraz zapewnianie społeczeństwu sposobów informowania takich organów o potencjalnych przypadkach korupcji;

- regulowanie zasad zatrudniania pracowników, warunków pracy, wynagradzania, zapewnianie szkoleń itd. w odniesieniu do urzędników niewybranych na podstawie regulaminów pracowniczych oraz przepisów wykonawczych do tych regulaminów;

- propagowanie przejrzystości i unikanie konfliktu interesów przy tworzeniu systemów koniecznych do wykonywania obowiązków przez urzędników publicznych;

- rozwijanie i wdrażanie kodeksów postępowania;

- zapewnianie odpowiednich standardów w odniesieniu do zamówień publicznych i zarządzania publicznymi finansami;

- poprawa przejrzystości własnej organizacji, funkcjonowania oraz wewnętrznego procesu decyzyjnego;

- rozwijanie, wdrażanie i utrzymywanie środków mających na celu wzmacnianie integralności prawnej organów sądowniczych Wspólnot Europejskich przy należytym uwzględnieniu ich niezawisłości;

(2) Wspólnota podkreśla również, że w zakresie jej kompetencji leży stopniowe ustanawianie rynku wewnętrznego obejmującego obszar bez granic wewnętrznych, na którym zapewnia się swobodę przepływu towarów, kapitału i usług zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. W tym celu Wspólnota przyjęła środki, które:

– zapewniają przejrzystość i równy dostęp wszystkich kandydatów do zamówień publicznych i rynków, co pomaga zapobiegać korupcji;

– zapewniają odpowiednie standardy rachunkowości i audytu;

– zwalczają zjawisko prania pieniędzy, co obecnie nie obejmuje jednak środków współpracy między sądowymi i prawnymi organami ścigania;

W przypadku przyjęcia środków jedynie Wspólnota może podjąć zewnętrzne zobowi ązania z krajami trzecimi lub właściwymi organizacjami międzynarodowymi, które maj ą wpływ na te środki lub zmieniają ich zakres.

(3) Wspólnotowa polityka w sferze współpracy na rzecz rozwoju, a także współpraca z innymi krajami trzecimi, uzupełnia politykę prowadzoną przez państwa członkowskie i zawiera przepisy służące zwalczaniu korupcji.

(4) Zakres i sposób wykonywania przez Wspólnotę takich kompetencji podlega z natury rzeczy ciągłym zmianom, Wspólnota będzie zatem w miarę potrzeb uzupełniać lub zmieniać niniejszą deklarację zgodnie z art. 67 ust. 3.

(5) Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji ma zastosowanie – w obrębie kompetencji Wspólnoty – do terytoriów, do których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, na warunkach ustalonych w tym traktacie, w szczególności w jego art. 299.

Zgodnie z art. 299 deklaracja nie dotyczy tych terytoriów państw członkowskich, do których nie ma zastosowania wyżej wymieniony traktat, oraz pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich aktów i stanowisk przyjętych na mocy konwencji przez zainteresowane państwa członkowskie w imieniu oraz w interesie takich terytoriów.

ZAŁĄCZNIK III
OŚWIADCZENIE

W odniesieniu do art. 66 ust. 2 Wspólnota podkreśla, że zgodnie z art. 34 ust. 1 Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jedynie państwa mogą być stronami przed trybunałem. Tym samym zgodnie z art. 66 ust. 2 konwencji wszelkie spory, w których stroną jest Wspólnota, mogą być rozstrzygnięte jedynie w drodze arbitrażu.